

Arrest

nr. 60 836 van 2 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 5 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die loco advocaat I. SIMONE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 1 februari 2008 het Rijk binnen en diende op 13 mei 2009 een asielaanvraag in. Op 7 december 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

in de Indische deelstaat Punjab. Lang geleden zou er een conflict zijn geweest tussen uw vader en zijn broers in verband met een stuk grond. Als gevolg van dit conflict zou uw vader de staat Punjab verlaten hebben en verhuisd zijn naar UP (Uttar Pradesh). In 1992 zou uw vader door handlangers van uw ooms vermoord zijn. Hierna zou u samen met uw gezin terug verhuisd zijn naar de staat Punjab. U zou later samen met uw broer getracht hebben het stuk grond terug te krijgen dat uw ooms destijds hadden afgenomen van uw vader. Hierdoor zouden uw ooms zich tegen jullie gekeerd hebben. De zonen van jullie ooms zouden jullie regelmatig geslagen hebben. Op een gegeven moment zouden uw ooms klacht hebben neergelegd bij de lokale politie en dit naar aanleiding van een gevecht tussen u en uw broer enerzijds en hun zonen anderzijds. Diezelfde dag nog zouden uzelf en uw broer zijn gearresteerd. Na een opsluiting van twee weken in het lokale politiekantoor, zou men jullie hebben

overgebracht naar een lokale gevangenis. Later zouden jullie voor een rechter zijn verschenen. Deze zou beslist hebben om jullie vrij te laten na het betalen van een borg. Einde 2004 zou u samen met uw broer naar New Delhi gevlucht zijn. In New Delhi zouden jullie wegen zich gescheiden hebben. U heeft sindsdien niets meer vernomen van uw broer. Na een verblijf van ongeveer zeven à acht maanden in New Delhi zou u naar Moskou gereisd zijn. Hier zou u ongeveer één jaar gebleven zijn. Na nog enkele omzwervingen in Oekraïne, Slowakije en Italië zou u in februari 2008 in België zijn aangekomen. U zou vervolgens getracht hebben verder door te reizen naar het Verenigd Koninkrijk, maar u zou aan de grens zijn gearresteerd. Omdat u ervan verdacht werd betrokken te zijn geweest bij mensensmokkel zou men u van mei tot december 2008 gevangen hebben gezet in Brugge. Op 13 mei 2009 vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst valt op dat u heel erg lang gewacht heeft vooraleer u een asielaanvraag heeft ingediend in België. U zou volgens uw eigen verklaringen **in februari 2008 in België zijn aangekomen, maar u vroeg pas asiel aan op 13 mei 2009**. Er werd u gevraagd wat hiervan de reden was. U antwoordde dat u had geprobeerd naar het Verenigd Koninkrijk te vluchten maar dat u onderweg was gearresteerd, waarna men u had opgesloten op verdenking van mensensmokkel. Er werd u gevraagd waarom u dan geen asiel heeft aangevraagd in de periode dat u van mei tot december 2008 was opgesloten in België. U antwoordde dat niemand u in de gevangenis had ingelicht dat u die mogelijkheid had (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Deze uitleg kan niet overtuigen, temeer daar u na uw vrijlating nog ruim vier maanden heeft gewacht alvorens een asielaanvraag in te dienen. Dergelijke laattijdige asielaanvraag strookt niet met het gedrag van iemand die verklaart, uit vrees voor zijn leven, het land te hebben verlaten en die op zoek gaat naar internationale bescherming.

Overigens moet in dit verband worden opgemerkt dat u in België **twee verschillende identiteiten** heeft gebruikt. Toen u door de Belgische politie werd opgepakt na een mislukte poging om naar het Verenigd Koninkrijk te reizen verklaarde u K. K. te heten, geboren op 28 april 1981. Bij uw asielaanvraag deed u zich voor als S. R., geboren op 24 maart 1981 (zie informatie Dienst Vreemdelingenzaken, toegevoegd aan het administratieve dossier). Deze vaststelling wijst op bewuste fraude en ondermijnt uw geloofwaardigheid. U legt ook geen enkel stuk neer dat uw 'echte' identiteit zou kunnen aantonen.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid ook zwaar wordt aangetast door uw incoherente verklaringen op het CGVS aangaande uw vluchtmotieven.

Bij aanvang van het gehoor verwees u naar het overlijden van uw vader. U liet optekenen dat dit in **1991** gebeurde. Toen u vervolgens verwees naar een attest van de burgemeester dat het overlijden van uw vader moet bevestigen (zie groene map van het administratieve dossier), verklaarde u plots dat uw vader in **2001** was gestorven. U werd er op gewezen dat u zojuist nog 1991 had vermeld. U ontkende dit en beweerde met klem dat u **1999 of 2001** had verklaard. Toen u erop werd gewezen dat in het attest waar u zojuist naar refereerde, het jaartal **1992** vermeld staat in verband met het overlijden van uw vader, gaf u toe dat u zich had vergist en dat het inderdaad in 1992 was dat uw vader was overleden (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Uw opeenvolgende verklaringen zijn incoherent. Bovendien is het ongeloofwaardig dat u een emotioneel aangrijpende gebeurtenis zoals het overlijden van uw vader niet preciezer in de tijd kan situeren, temeer daar uw problemen hier het rechtstreekse gevolg van zijn.

Vervolgens verklaarde u dat u en uw broer naar aanleiding van een gevecht met de zonen van uw ooms werden gearresteerd en werden opgesloten. Er werd u gevraagd om dit in de tijd te situeren. U antwoordde dat er verschillende ruzies waren in de periode van 2006 tot 2007 en dat jullie **in 2008** naar aanleiding van de laatste ruzie werden gearresteerd. Vervolgens werd u erop gewezen dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had verklaard dat u zich in 2008 niet meer in Indië bevond. U antwoordde nu plots dat u zich de hele tijd had vergist en u voegde eraan toe dat u in 2008 effectief reeds in België was. U werd erop gewezen dat volgens uw verklaringen voor de DVZ u reeds in 2005 uit Indië was gevlucht. Opnieuw gaf u toe dat u zich over de hele lijn had vergist. U verklaarde nu dat uw arrestatie en opsluiting in een lokale gevangenis niet in 2008 was gebeurd zoals u eerder had verklaard, maar wel in **2004** (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dat u zich in dergelijke mate zou vergissen over uw arrestatie en opsluiting is zondermeer ongeloofwaardig.

Op de vraag hoe de rechtszaak die tegen u en uw broer zou zijn gevoerd naar aanleiding van de klacht van uw ooms is geëvolueerd, antwoordde u dat u dit niet weet. Vervolgens werd u gevraagd of u

de inhoud kende van de Engelstalige kopies die u had toegevoegd aan uw dossier en die een vonnis bevatten. U antwoordde merkwaardig genoeg dat u deze niet kende. U werd erop gewezen dat uit deze kopies bleek dat alle beschuldigten, onder wie ook uzelf, werden vrijgesproken wegens een gebrek aan bewijzen. Bizar genoeg bent u hier niet van op de hoogte. Er werd u gevraagd waarom u de inhoud van deze kopies niet kende. U antwoordde dat u geen Engels kan lezen en dat u ze daarom meteen had doorgestuurd naar het CGVS toen u ze had ontvangen van uw moeder (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Deze uitleg kan niet overtuigen. Het is weinig geloofwaardig en bovendien getuigt het van een onverschillige houding dat u een kopie van een vonnis krijgt opgestuurd in de rechtszaak waarin u in Indië betrokken was, maar dat u zich klaarblijkelijk niet de minste moeite heeft getroost om de inhoud ervan te kennen. U had zonder al te veel moeite hier in België iemand kunnen aanspreken om het document te vertalen. Dat u dit niet heeft gedaan, tast andermaal in sterke mate uw algemene geloofwaardigheid aan.

Omwille van bovenstaande redenen wordt uw asielrelaas ongeloofwaardig geacht en kan u noch de hoedanigheid van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: een kopie van een FIR ("First Information Report"), een Engelstalige kopie van het vonnis in de rechtszaak waarin u in Indië was betrokken en een attest van de burgemeester van het dorp waar u van afkomstig bent. U legt enkel kopies neer en geen originelen. In verband met deze documenten dient te worden opgemerkt dat ze enkel in aanmerking kunnen genomen wanneer ze worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Tot slot dient nog opgemerkt dat u uw identiteit niet bewijst, waardoor u niet kan aantonen dat u de persoon bent die vermeld wordt in deze door u neergelegde documenten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een enig artikel de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en artikel 1.A lid 2 van de Conventie van Genève.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker werd gearresteerd door de Belgische politiediensten toen hij trachtte naar Groot-Brittannië te vertrekken. Hij werd van mei tot december 2008 gevangen gehouden op verdenking van mensensmokkel. Het administratief dossier bevat geen gegevens over deze beschuldiging en gevangenneming noch werd verzoeker hierover ondervraagd door de commissaris-generaal terwijl dergelijke feiten minstens over het verblijf en de identiteit van verzoeker nuttige informatie kan aanbrengen.

3.2. Hoe dan ook, het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker toont niet aan waarom hij in de onmogelijkheid is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen terwijl hij wel een FIR neerlegt en een Engelse vertaling van een vonnis. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielrelaas en tast zijn geloofwaardigheid aan te meer nu verzoeker zich bewust en vrijwillig bekend maakt onder verschillende identiteiten. Verzoekers houding is bedrieglijk.

3.3. Verzoeker schiet daarenboven tekort in zijn medewerkingsplicht nu hij naast zijn identiteit ook zijn reisweg niet aantoont en dit terwijl hij eerder werd vastgehouden op verdenking van mensensmokkel. Verzoeker voegt aan het verzoekschrift evenmin nuttige informatie toe over de bevindingen van dit onderzoek die zijn asielaanvraag kunnen verduidelijken.

3.4. Verzoekers asielrelaas kan evenmin overtuigen nu hij incoherent en strijdig is over alle essentiële aspecten ervan. Zo is niet aannemelijk dat verzoeker niet bij benadering weet wanneer zijn vader gestorven is (1991 of 2001). Het neergelegde attest van de burgemeester kan evenmin overtuigen nu het een derde datum voorop stelt namelijk 1992. Indien verzoekers vader mogelijk gestorven is toont hij niet aan dat dit te maken heeft met de ingeroepen vervolgingsfeiten. Voorts komen verzoekers verklaringen over de arrestatie van zijn broer en de ruzies met zijn neven verzonnen voor nu verzoeker deze aanvankelijk situeert in een periode toen hij reeds in België was en hij niet in staat is de feiten eenduidig in de tijd te situeren. Ten slotte in zoverre de feiten zich in 2004 hebben voorgedaan, toont verzoeker niet aan hierdoor thans nog problemen te hebben. De neergelegde documenten kunnen het verzonnen karakter van het asielrelaas niet verschonen. De FIR toont niet aan dat de feiten waar zijn maar enkel dat een eenzijdige klacht werd ingediend. Daargelaten het gebrek aan bewijswaarde van fotokopieën die daarbij niet ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, blijkt uit de Engelse vertaling van het vonnis dat alle beschuldigen, onder wie verzoeker, werden vrijgesproken wegens een gebrek aan bewijzen. Verzoeker toont dan ook geen gerechtelijke vervolging aan, noch problemen met zijn overheid. Dit verzwakt zijn tekort om zijn identiteit aan te tonen.

3.5. Hoe dan ook, voor zover enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielmotieven -quod non-, is een ontspoord grondconflict van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard. Verzoeker maakt hoe dan ook niet aannemelijk dat zijn vervolging in nexu staat met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

3.6. Verzoekers algemene en theoretische beschouwingen over vluchtelingenrecht en loutere herhaling van zijn asielrelaas vermogen evenmin de wettigheid van de motivering van de bestreden beslissing aan te vechten. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent *“minstens aanspraak te kunnen maken op het subsidiair beschermingsstatuut”*.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Daargelaten dat verzoeker niet aantoont gronden te bezitten en een rijke invloedrijke oom te hebben, is zijn asielrelaas onsamenhangend en op essentiële punten strijdig zodat hieraan geen geloof kan worden gehecht. In zoverre het neergelegde vonnis authentiek is toont het aan dat verzoeker indien nodig bescherming kan inroepen van zijn overheid. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van vreemdelingenwet.

5. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK